

FAIN

Farský informátor

4

- Rozhovor •
- Family Day •
- Ostrihom •
- Deň matiek •
- Noc kostolov •
- Relikvie sv. Cyrila •
- Letný tábor •

Číslo: 4/2011
Ročník: druhý
Občasník

Uzávierka čísla:
26. 09. 2011

Šéfredaktor:
Ľubomír Svetlovský

Redakčná rada:
PaedDr. Eva Habiňáková,
PhD. :: Mgr. Veronika
Horváthová :: Bc. Tomáš
Kocian :: Jozef Horváth

**Jazyková a grafická
úprava:**

Bc. Martin Ryška

Tlač:
KINX s.r.o. Trnava

Nihil obstat:
PaedDr. Ľuboš Hašan

Vydáva:
Rímskokatolícka Cirkev,
Farnosť Narodenia
Panny Márie;
Farský úrad
Na vřšku 413/5
919 51 Špačince

Úradné hodiny:
Každý pracovný deň
po večernej sv. omši.

Telefón:
033 / 55 73 138
0949 831 213

E-mail:
fara.spacince@gmail.com

Udialo sa ...

Od ostatného výtlačku po
uzávierku tohto čísla časopisu:

- **pokrstilo sa 20 nových farníkov:**
Viktória Krihová, Lucia Klimová, Lukáš
Klimo, Matúš Chrvála, Kevin Gajarský,
Sofia Šurinová, Dominika Vrtochová,
Nikola Ráčzková, Filip Pavlák, Vlasta-
Diana Schwartzová, Matúš Kosmál,
Viktória Nádaská, Nelly Benzová,
Karolína Gavorníková, Miriam Závodská,
Tatiana Nádaská, Samuel Januščák,
Klaudia Ábelovská, Melisa Nádaská,
Diana Pavlovičová
- **zosobášili sa 4 páry:**
Gabriel Ábelovský a Petra Teleszová,
Marek Dobrovodský a Jana Melúchová,
Roderik Klein a Vladimíra Hanáková,
Michal Tomovič a Eva Izakovičová
- **prvýkrát prijalo Telo Kristovo 17 detí:**
Adam Červený, David Filina, Zuzana
Hadzimová, Adriána Hrkuláková, Aneta
Machovičová, Alexandra Miškolciová,
Sebastián Palšovič, Alexandra
Palšovičová, Denis Pančík, Mário
Podmaka, Lenka Šaradinová, Jakub
Ťažký, Martin Vidlička, Petronela
Zemková, Juraj Dobrovodský, Patrik
Junas, Nikola Ráčzková
- **zomrelo 12 farníkov:**
Ľudmila Fernandová, František
Kolenčiak, Štefan Lovecký, Vilma
Sersenová, Karol Pastva, Mária Ťažká,
Františka Halašková, Mária Ilenčíková,
Miroslav Kollár, Mária Nádaská, Božena
Polakovičová, Helena Franeková

Slovo na úvod

Milí čitatelia!

Som veľmi rád, že ste to práve vy, ktorí držíte vo svojich rukách nový výtlačok časopisu Fain. Na týchto stránkach nájdete nové informácie, ktoré hýbu a budú hýbať našou dedinou a aj tie, ktoré sa zapísali do nášho vnútra. Sú vyjadrené cez kompetentných autorov, ktorí objektívne vystihli podstatu veci.

Mesiac september je čas, ktorý si najviac uvedomujú a prežívajú deti a rodičia. Po vytúžených prázdninách a dovolenkách je čas sa vrátiť do školských lavíc. Prichádza radosť a aj smútok, pohoda ale aj stres, spokojnosť ale aj obava. Ale ako prežiť čo najlepšie toto zaťažkávajúce obdobie? Odpovede by nám poskytli mnohí erudovaní ľudia, ktorí by nám ponúkli nové formy prežívania výnimočných situácií, ale stačilo by nám to? Asi nie. Ťažkosti a problémy vždy boli, sú a budú. Nemôžeme sa im vyhnúť, ale musíme ich prijať a konfrontovať. Aj keď si povzdychneme a skonštatujeme, aké je to neúnosné, nezvládnuteľné, vyčerpávajúce, ubíjajúce... predsa je tu cesta, ktorá nám prináša riešenie. Je to cesta človeka k človeku, pretože človek je liekom pre druhého. Ak nechceme prežívať stres, obavu, smútok, nepokoj - pozzrime sa okolo seba a skúsme našimi prirodzenými hodnotami, ktorými disponujeme, obohatiť ľudí a tak meniť svet k lepšiemu.

Na povzbudenie jeden príklad zo života svätého. O jednom mníchovi hovorili, že je veľký askéta, postil sa každý deň, jedol len chlieb a pil vodu. Všetci v kláštore ho mali za vzor. Raz večer ho prišiel navštíviť kamarát z ďalekého kraja. Mních sa veľmi potešil, keď ho mohol privítať, objať a pohostiť. Išli do refektára, nakrájal slaninu, chlieb, nalial víno do pohárov a začali konzumovať. Ostatní spolubratia keď prechádzali okolo nich, nechápali postoj tohto prísneho askétu. Potom na druhý deň spolubratom vysvetlil svoj postoj týmito slovami: Láska je viacej ako pôst.

Prajem všetkým čitateľom v tomto hektickom období veľa vnútorného pokoja a lásky, aby dar večnej Lásky prežiaril vaše vnútro a spontánne sa prejavoval navonok skrze skutky.

PaedDr. Ľuboš Hašan
správca farnosti, šk. dekan

Čo sme prežili ?

➤ **19. februára – Deň rodiny (Family Day)**

Po prvý raz sme mohli v našej farnosti prežiť deň plný hier v kruhu svojich blízkych a priateľov. Čítajte na str. 8.

➤ **24. februára – Celodenná poklona**

V tento deň sme mali v našom chráme vystavenú Najsvätejšiu Sviatosť oltárnu k celodennej tichej adorácii.

➤ **3. apríla – Pod'akovanie Jožkovi Slezákovi**

Pripomenuli sme si 40. výročie pôsobenia J. Slezáka vo funkcii organistu. Pri tejto príležitosti sme s ním urobili rozhovor, ktorý nájdete na str. 5.

➤ **9. apríla – Výlet do Ostrihomu**

Naši farníci mali možnosť zúčastniť sa výletu do Maďarska. Čo všetko navštívili, sa dozviete na str. 8.

➤ **8. mája – Deň matiek**

I tento rok sme patrične vzdali hold našim matkám. Súčasťou programu bolo divadelné predstavenie Drápačky. Viac na str. 10.

➤ **13. mája – Prezentácia Zlaty Matlákovej**

Známa špačinská poetka Zlata Matláková nám predstavila básne zo svojej najnovšej tvorby.

➤ **15. mája – Prvé sv. prijímanie**

Prvoprijímajúce deti po Sviatosti zmierenia po prvýkrát prijali do svojho srdca Pána Ježiša. V tomto roku Sviatosť Eucharistie prijalo celkom 17 detí z našej farnosti.

➤ **27. mája – Noc kostolov**

V rámci projektu Noc kostolov sme netradičným spôsobom poukázali na históriu nášho kostola. Pripravený bol zaujímavý program – str. 11.

➤ **26. júna – „Božie Tela“**

Ani tento rok nechýbala na sviatok „Božieho Tela“ procesia ulicami našej farnosti.

➤ **2. júla – Relikvie sv. Cyrila**

Relikvie sv. Cyrila putujúce po trnavskej diecéze sme si mohli uctiť aj u nás. Podrobnosti hľadajte na str. 12.

➤ **17. až 22. júla – 2. ročník detského farského tábora**

O tom, ako nám bolo výborne na Planinke, kde sme strávili týždeň s deťmi predovšetkým z našej farnosti, sa dočítate na str. 14.

➤ **4. septembra – Veni Sancte a posvätenie tašiek**

Nový školský rok sme zahájili vzývaním Ducha sv. na prvej detskej sv. omši po letných prázdninách. Okrem toho vdp. dekan po prvýkrát posvätil deťom školské tašky. Aj o tomto sme písali, pozrite si str. 15.

➤ **4. septembra – 2. farská opekačka**

Na záver letných prázdnin sa na farskom dvore uskutočnila 2. farská opekačka a ako aj pri jej premiére, tak ani teraz nechýbala skvelá nálada.

➤ **11. septembra – Hody**

V druhú septembrovú nedeľu sme si slávnostnou sv. omšou uctili patróna našej farnosti – Pannu Máriu.

➤ **17. septembra – Púť do Šaštína**

Špačinskí farníci sa zúčastnili púte k Sedembolestnej Panne Márii v Šaštíne a vzdali tak hold patrónke Slovenska.

Pripravil Bc. Martin Ryška

Čože je to štyridsiatka

V marci tohto roku bolo už presne 40 rokov, čo darom spevu a hrou na organe potešuje špačinských farníkov, ale predovšetkým Pána Boha, náš pán organista Jozef Slezák. Popri tejto obetavej službe organistu vykonáva aj mnoho iných záslužných aktivít vo farnosti či v obci. Každoročne na Veľkú noc spieva v kostole pašie, spevom odprevádza zosnulých na ich poslednej ceste, je vedúcim kostolného spevokolu a zároveň vedúcim Folklornej skupiny Špačinčanka... Nášho pána organistu som požiadal o rozhovor.

• Je to neuveriteľné, ale organistom v Špačinciach ste už 40 rokov a tým Vás možno právom považovať za stálicu, ktorá ani rokmi nestráca na kvalite. Ako tie štyri desaťročia strávené za organom vnímate Vy?

JS: Vidím za sebou tisíce odohraných sv. omší, desiatky sobášov, krstov, 1. sv. prijímaní, na ceste do večnosti som odprevadil viac ako 700 spolufarníkov a tie schody na chór som vyšliapal nespočetnekrát. Hranie v kostole beriem ako poslanie a že aj zodpovedne svedčí to, že ešte aj teraz mám trému pred každým hraním.

• Čo Vás priviedlo práve k organu a aké boli Vaše začiatky ako organistu?

JS: Organ ma priťahoval od malička, veď som ho ako miništrant počúval takmer denne. V tom čase bol u nás organ, na ktorom sa „ťahali mechy“ a mne sa párkrát tajne po omši podarilo naťahat mechy a rýchlo vylúdiť klávesmi pár tónov, dokiaľ bol v nich vzduch... Druhé stretnutie s organom i keď s elektrofonickým, bolo v kapele Agroclub, v ktorej som hrával a keď sa v r. 1971 zo Špačaniec odsťahoval môj predchodca p. Alfonz Veľšic, tak ma oslovil vdp. dekan Pikna. Bolo to dva týždne

pred Veľkou nocou, ktorá je, čo sa týka obradov, najnáročnejším obdobím a tak som do toho vhurol rovnými nohami. Začiatky boli náročné, ale vďaka pochopeniu a podpore mojej manželky a nebohej mamičky som to zvládol.

• Hráte na kráľovskom nástroji. Čím je pre Vás organ a konkrétne ten náš v Špačinciach?

JS: Náš organ má 120 rokov (u nás bol nainštalovaný už ako používaný v šesťdesiatych rokoch minulého storočia), čiže už má nárok na rôzne poruchy (čo aj patrične využíva... ☺). A čím je pre mňa? Špačinčania radi a pekne spievajú a náš organ je nástrojom, ktorý je ich doprovodom v speve na oslavu Boha a vie s nami žiaľiť i radovať sa.

• Ktorá je Vaša najobľúbenejšia pieseň, ktorá zaznieva v našom chráme?

JS: Každé liturgické obdobie o.i. charakterizujú i piesne, ktoré vystihujú jeho rás a ja sa teším vždy na to nasledujúce. Všetky melódie sú krásne, ale predsa, jedna ma najviac oslovila svojim nápevom ale aj textom, ktorý napísal náš rodák Jožko Strečanský, a je to Matka Božia Trnavská.

• Ako vieme, ste tiež vedúcim kostolného spevokolu, ktorý sv. omše u nás robí ešte slávnostnejšími počas rôznych sviatkov. Oboznámte nás prosím v stručnosti s týmto spevokolom, t.j.

jeho vznikom, zložením, repertoárom piesní a prípadne zaujímavosťami o ňom.

JS: Spevokol vznikol v r. 1983, kedy sme s dospelými nacvičili Vianočnú omšu, ktorej priaznivé prijatie veriacimi nás povzbudilo a tak k tzv. Veľkým spevákom pribudli Malí speváci, s ktorými sme cvičili aj rytmické piesne za doprovodu gitary a syntetizátora. I keď sa to nezdá, ale v repertoári bolo postupne niekoľko desiatok skladieb. Ale... Malí speváci postupne dorastali a spĺyvali s Veľkými, ktorých ubúdalo a tak zostalo cca 20 obetavých nadšencov, tvoriacich dobrý a zohraný kolektív obohacujúci svojim spevom slávnostné bohoslužby.

• Ako hodnotíte našu farnosť v súčasnosti?

JS: Je chvályhodné, že s vdp. dekanom prišli aj nové aktivity,

ako sú pobožnosti v kostole, na Kalvárii, mládežnícke sv. omše, letné tábory, opekačky, farský ples, púte, ale aj práce na kostole, farskej budove a Kalvárii, kde s mladíckym elánom nadviazal na prácu svojich predchodcov.

• **Aké sú vaše ďalšie záľuby alebo ako trávite voľný čas?**

JS: V jednej piesni sa spieva: „Hudba je život môj, takého som rodu...“. Tieto slová vystihujú aj moje záľuby. Rád prehodím „výhybku“ a na ľudovú nôtu si

zahrám a zaspievam vo folklórnej skupine Špačičanka.

• **A na záver, pán organista, čo si želáte do ďalšieho obdobia?**

JS: S pribúdajúcim vekom sa od zdravia odvíjajú aj ďalšie plány. Hovorí sa, že „Kto spieva, dvakrát sa modlí...“ a preto sa chcem, spolu so všetkými farníkmi, hudbou a spevom modliť, dokiaľ bude Božia vôľa.

Tvorcom FAIN-u želám veľa čitateľov a všetkým veľa Božieho požehnania.

Ďakujem Vám za rozhovor a v mene pána dekana a farníkov zo Špačinciev za Vaše doterajšie 40-ročné pôsobenie ako organistu u nás. Nech Vám Pán odplatí všetko, čo pre našu farnosť robíte.

Pripravil Ľubomír Svetlovský

Deň rodiny v Špačinciach

V sobotné popoludnie, 19. februára, sme boli Farským úradom v Špačinciach, Občianskym združením FAIN a Obecným úradom Špačince pozvaní do miestneho kultúrneho domu. Čakalo nás opäť niečo nové. Tým novým sa stal spôsob oslavy dňa venovaného rodinám. Pán dekan na akciu srdečne pozval širokú verejnosť, predovšetkým rodiny s deťmi.

Doba, v ktorej žijeme, je veľmi rýchla. V návale najmä pracovných povinností majú rodičia čoraz menej času, ktorý by mohli aktívne stráviť so svojimi deťmi. Organizátori Dňa rodiny sa snažili o to, aby sme trošku spomallili uponáhľané tempo bežných dní a venovali čas tým, ktorí to tak veľmi potrebujú - deťom. Pre všetkých, ktorí prišli – a nebolo ich málo, bolo pripravené množstvo spoločenských hier, súťaží, hlavolamov, a pre tých najmenších bol k dispozícii detský kútik.

Hralo sa všade – kultúrny dom sa zmenil na ihrisko. Sálou sa niesol smiech a výskot detí. Rodičia sa taktiež zapojili do súťaží a urobili tak radosť nielen deťom, ale i sebe. Veď v každom z nás by mal stále zostať kus dieťaťa, kúsok veselej detskej duše.

Okrem súťaží a hier organizátori a animátori pripravili i sprievodný program – v jednotlivých vystúpeniach sa predstavili žiačky zo ZŠ Angely Merici v Trnave, ktoré sa predviedli s liturgickým tancom v choreografii a réžii sestry Márie Pavly. Ako nám dievčatá samy povedali: „...tanec nás má povzbudiť k tomu, aby sme aj my v našom každodennom živote zdvíhali hlavu hore a dotýkali sa svojou láskou tých, s ktorými žijeme. Nemali by sme zabúdať na to, že k našej úplnosti patrí aj pohľad hore - do večnosti.“ Dievčatá sa pre veľký úspech vrátili na pódium a nadšeným deťom zatancovali ešte jeden, moderný tanec. Zaujímavým spestrením bolo spevácke vystúpenie žiačky zo spomínanej základnej školy. Všetky deti, ktoré sa aktívne zapojili do hier a odovzdali vyplnenú hraciu kartičku, odmenil pán dekan a pani Mgr. Haladová vecnými cenami a knihami, ktoré pre deti zabezpečilo občianske združenie FAIN a Obecný úrad Špačince. Nik však nezostal neocenený – balíček slaných lupienkov potešil každé jedno dieťa. Vyhladovaní hráči sa neskôr občerstvili chlebíkom a čajom a mohli sa vrhnúť do víru tanca. Skvelú diskotéku pripravili bratia Ryškovci.

Nezostáva nič iné ako skonštatovať, že máme za sebou opäť jednu veľmi vydarenú akciu. Tešíme sa na Vás všetkých o rok!

Pripravila PaedDr. Eva Habiňáková, PhD.

Ako sme cestovali do Maďarska

Je sobota 9. apríla 2011, ráno 7 hodín. Dva autobusy plné FAIN-ákov a ich priateľov odchádzajú na jednodňový zájazd do Maďarska. Cieľom sú tri prekrásne miesta: Ostrihom, Sentendre a Vyšegrád.

Naša prvá zastávka - Ostrihomska Bazilika sv. Štefana - druhá najväčšia bazilika na svete a zároveň rodisko prvého uhorského kráľa, sv. Štefana. Na poschodí sa nachádza arcibiskupská klenotnica, v ktorej je

zbierka stredovekých i novších sakrálnych predmetov. Dnes je sídlom ostrihomskeho biskupa, hlavy maďarskej katolíckej cirkvi. V bazilike sme si prezreli podzemné krypty, ktoré vytvárajú mystický pocit, ukrývajú pozostatky biskupov a iných významných cirkevných hodnostárov. Niektorí z nás nevynechali návštevu kupole, odkiaľ sa nám ponúkol nádherný výhľad na široké okolie. O 10:00 hod. začala svätá omša, ktorú celebroidal správca našej farnosti, školský dekan PaedDr. Mgr. Ľuboš Hašan. Po svätej omši zneli ostrihomskou bazilikou nádherné slovenské nábožné piesne. Pre nás všetkých úžasný zážitok... Nikto si nenechal ujsť prehliadku už zmienenej arcibiskupskej klenotnice, kde sú uložené vzácne cirkevné klenoty zo zlata a drahých kameňov.

Plní zážitkov z tohto očarujúceho miesta sme nasadli do autobusov, aby naša cesta pokračovala ďalej. Čakala nás ďalšia zastávka Vyšegrád, miesto kde sa začína Dunajský ohyb. Strategickú polohu tohto miesta poznali už starí Rimania. Kto vládol a vyšiel strmou cestou na Vyšegrádsky hrad, neolutoval. Naskytl sa mu čarokrásny pohľad na Dunaj, jeho ohyb a prekrásne okolie.

Naším posledným cieľom bolo mestečko Sentendre, ktoré sa svojou mediteránnou atmosférou stalo jedinečnou turistickou atrakciou a mestom umení. Sentendre – mestečko bohaté na pamätihodnosti: čakalo nás množstvo kostolov, galérií a múzeí... Jedno špecifické múzeum sme aj navštívili. Bolo to známe múzeum marcipánu a cukrárskych výrobkov a

nástrojov z minulého storočia, kde pán Dobos vymyslel dobošovu tortu. Na vlastné oči sme videli, aké úžasné umelecké diela sa dajú vytvoriť z marcipánu, o ktorom sme si mysleli, že je použiteľný akurát na pečivo a torty. Videli sme tu vo vitrínach rozprávkové bytosti, zvieratá, kvetiny, kaktusy od výmyslu sveta, ale aj barokové nábytky, princeznú

Dianu, či Michaela Jacksona v životnej veľkosti. Málokto odolal a v obchode pri múzeu si nakúpil marcipánové sladkosti rôznych príchuťí. Chuť tunajšej kávičky, ako aj pohostinnosť miestnych nám dlho zostanú v spomienkach.

V neskorých večerných hodinách sme sa príjemne unavení vrátili domov, obohatení o mnohé zážitky a spomienky na tento výnimočný deň.

Pripravila Mgr. Anna Haladová

Venované matkám

*„Keby som videla
i v najskrytejšom sničku,
kde na zemi je toľko dobrých slov,
zložila by som z nich modlitbu za mamičku.
Veď ona sama je už modlitbou.“*

Milan Rúfus

Druhú májovú nedeľu už tradične celý svet vzdáva hold všetkým matkám. Tento rok sme si Deň matiek pripomenuli v nedeľu 8. mája.

Ako lepšie by naše mamy mohli osláviť Deň matiek ako so svojimi najbližšími? Spoločne prežité chvíle plné šťastia a pohody, úsmev a spokojnosť na tvárach sú tým najkrajším darom. Iste sa k tomu pripojí aj milá básnička, teplé objatie, či mokrý bozk na líčko od tých najmenších.

V tento deň sa aj v našej obci v spolupráci Obecného úradu, Farského úradu a Občianskeho združenia FAIN uskutočnilo slávnostné, i keď celkom netradičné podujatie. Pozvanie medzi Špačinčanov prijalo divadelné zoskupenie DINO z Hornej Stredy, ktoré je známe predstaveniami s dedinskou tematikou.

Po úvodných slovách p. starostu Júliusa Zemka a p. dekana Ľuboša Hašana prišlo na rad divadelné predstavenie. Komédia Drápačky, ktorá pochádza z pera nášho rodáka Kamila Žišku pod taktovkou Františka Reháka zaiste potešila nielen mamy, ale i celé rodiny. Išlo v nej o vtipné rozprávanie o babkách, ktoré na drápačkách rozprávajú rôzne veselé no aj strašidelné príbehy. Počas drápania našli almanach deda Kasira, ktorý si písal dejiny Slovákov veľmi svojsky. A toto jeho neobvyklé poňatie dejín sa humornou formou odohrávalo na javisku. Divákov hra previedla od Samevej ríše, cez objavenie Ameriky Krištofom Kolumbusom až po Štúrovcov.

Predstavenie Drápačky sršalo humorom od začiatku až po koniec. Dokonalé stvárnenie jednotlivých postáv a nádherné kostýmy očarili všetkých divákov, ktorí sem prišli. Sála kultúrneho domu bola zaplnená ich smiechom a vďačným neutíchajúcim potleskom.

Náš obdiv, úcta a veľká poklona patrí celému divadlu DINO. Tešíme sa na ich ďalšie predstavenia!

Prípravila Mgr. Marta Šišková

Jedna májová noc v kostole

Dňa 27. mája 2011 sa v trnavskej arcidiecéze konal prvý ročník projektu „Noc kostolov“, do ktorého bola zapojená aj naša farnosť. Niesol sa v znamení motto „Rozjímam vo svojom srdci noc čo noc, premýšľam a v duchu sa pýtam“.

Cieľom tohto podujatia bolo predovšetkým ukázať kostol nevšedným spôsobom, jeho interiér, sochy, obrazy... *Noc kostolov* priblížila kresťanstvo, ponúkla priestor na stretnutie prostredníctvom hudby, umenia, rozhovoru, či zážitku. Do tohto projektu sa zapojilo mnoho mladých ľudí z našej farnosti, ktorí pomáhali s organizáciou a prípravou tohto projektu.

Po úvodnom príhovore vdp. dekana PaedDr. Mgr. Ľuboša Hašana, správcu farnosti Špačince, moderátorka programu PaedDr. Eva Habiňáková, PhD. postupne predstavovala všetkých účinkujúcich, ktorí prišli na toto stretnutie. Nechýbali deti z farských stretiek so scénkami a hudobnými vystúpeniami, po nich predstavila svoju novú knihu a prierez svojou tvorbou poetka Zlata Matláková, nasledoval celovečerný film, neskôr prezentácia o histórii kostola, ktorá bola spojená s odborným výkladom p. Jozefa Slezáka o našom organe.

O neobyčajný umelecký zážitok sa postaral Andrej Šimonek svojim organovým koncertom. Po krátkej adorácii začala polnočná sv. omša, ktorá celý program slávnostne ukončila. Počas celého večera bolo postarané o občerstvenie, ktoré pripravili špačinskí farníci.

Noc kostolov nemala byť len jednorazovým podujatím, jej cieľom bolo vtiahnuť návštevníkov do ďalších rôznych aktivít vo farnosti počas celého roka, čo sa všetkým organizátorom podarilo.

Prípravil Jozef Horváth

Uctili sme si sv. Cyrila

V rámci trojročnej prípravy na slávenie 1150. výročia príchodu vierozvestcov svätých Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu putuje relikvia svätého Cyrila po slovenských diecézach. Relikviu je časť kľúčnej kosti.

V každej z diecéz je dva mesiace. Jej putovanie sa začalo 30. januára minulého roku v katedrále sv. Martina v Bratislave. Trnavská arcidiecéza ju slávnostne prevzala z rúk Gréckokatolíckej bratislavskej eparchie 1. júna 2011. Postupne za dva mesiace navštívila všetky dekanáty arcidiecézy. Našu farnosť navštívila 2. júla 2011. Veriaci si ju mohli uctiť v našom kostole osobne, ale aj cez pobožnosť konanou našim p. dekanom. Od nás ju prevzala farnosť Trnava - Kopánka.

Sv. Cyril (Konštantín) sa narodil v roku 827 v Solúne v Grécku a zomrel 14. februára 869 v kláštore v Ríme. Bol pochovaný v Bazilike sv. Klementa. Neskôr bolo telo prenesené do vrchnej časti baziliky, do Kaplnky

sv. Dominika. Počas napoleonských vpádov do Talianska sa telo stratilo. Menšie relikvie boli objavené v súkromnej kaplnke rodiny De Mattei v talianskom meste Recanati pri Ancone. Tam ich pravdepodobne priniesol člen tejto rodiny, ktorý bol zároveň aj kanonikom Baziliky sv. Jána na Lateráne.

Relikvie boli naspäť odovzdané do Ríma do rúk pápeža Pavla VI. v Sixtínskej kaplnke 14. novembra 1963 za účasti biskupa Mons. Andreja Grutku, rektora Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda (SÚSCM), Mons. Štefana Náhalku, terajšieho kardinála Jozefa Tomku, koncilových otcov zo Slovenska biskupov Mons. Ambróza Lazíka, apoštolského administrátora trnavského, Mons. Róberta Pobožného, rožňavského biskupa a Mons. Edurada Nécseya, apoštolského administrátora nitrianskeho. Prítomná bola tiež kňazná Antici - Mattei z Recanti. Neskoršie boli uložené za prítomnosti pápeža Pavla VI. v Bazilike sv. Klementa v Kaplnke sv. Cyrila a Metoda

17. novembra 1963. Nasledujúci rok bola časť relikvií darovaná katedrále v Nitre (3. februára 1964). Relikvie sa dodnes nachádzajú na troch miestach na svete a to v Nitre - v Bazilike sv. Emeráma, v Ríme - v Bazilike sv. Klementa a v kaplnke SÚSCM.

Slová Svätého Otca Benedikta XVI. o relikviách:

„Relikvie poukazujú na Boha samotného: je to totiž On, kto silou svojej milosti dáva krehkým bytostiam odvahu, aby o ňom svedčili pred svetom. Keď nás Cirkev povzbudzuje k úcte voči telesným ostatkom mučeníkov a svätých, nezabúda, že v skutočnosti ide sice len o úbohé ľudské kosti, ale že sú to kosti osobností, ktoré navštívila všetko presahujúca Božia moc. Relikvie svätých sú stopami onej neviditeľnej, ale reálnej prítomnosti, ktorá osvecuje temnoty sveta a ukazuje Nebeské kráľovstvo, ktoré je v našom vnútri. Relikvie volajú s nami a za nás: „Maranatha!“ „Príď Pane Ježišu!“

(Benedikt XVI. 18.8.2005 v Kolíne nad Rýnom)

Prípravil Filip Jankovič

Bolo nám výborne!

Neodmysliteľnou súčasťou prázdnin našich detí sa bez pochyb stal „Faiňácky“ tábor. Čo je na ňom iné ako na ostatných táboroch? No predsa to, že je NÁŠ! ☺

A to je jeden z dôvodov, prečo sa už pár mesiacov pred jeho začatím stretáva skupinka ľudí a pracujú na programe a zabezpečení všetkých potrebných záležitostí.

Tohtoročný tábor sa uskutočnil, ako i minulý rok, na Planinke. Júlové dni od 17. do 22. boli pre deti, ktoré sa tábora zúčastnili, dňami radosti, pokoja a nových priateľstiev.

Ak by sme sa v mysli vrátili o pár mesiacov späť, vynorili by sa nám naše oddiely, do ktorých sme boli rozdelení – zelený, žltý, oranžový, fialový a modrý. Každý oddiel mal dvoch vedúcich, ktorí so svojimi zverencami trávili všetok čas a s ktorými si deti pripravili pokrik a vlajku.

Okrem tradičnej rozcvičky a bodovania izieb sa deti zúčastnili rôznych aktivít, ako bolo napríklad vytváranie mozaiky zo štuplíkov od fliaš. Deti absolvovali hľadanie pokladu, ktorý po splnení zadaných úloh našli v blízkosti zrúcaniny Katarínka. Videli i nemenej vzácnu a unikátnu tehlovú románsku rotundu v Dechticiach.

Ako šikovní športovci si naši táborníci vyskúšali olympiádu, za ktorú každý získal diplom. Okrem pohybových aktivít boli pripravené i rôzne logické hry v rámci dopoludnia venovanému spoločenským hrám. Tí najodvážnejší sa po zotmení vybrali na skúšku odvahy a nebojácne prešli celú pripravenú trasu.

Deti si z tábora okrem rôznych pozorností a darčiekov vyrobených v tvorivých dielniach priniesli i radostné spomienky a zážitky z posedení pri vatre, diskotéky, či množstva iných aktivít. Súčasťou tábora boli i sväté omše, na ktorých sa deti aktívne zúčastňovali.

Veľmi nás teší fakt, že tento letný pobyt sa organizoval len druhýkrát, ale deti sa naň tešia už celý rok. Veľká vďaka patrí každému, kto akýmkoľvek kúskom prispel do tohto krásneho diela. Naozaj všetkým patrí úprimná vďaka!

A čo deti odkazujú tým, ktorí na našom tábore ešte neboli? „*Veľmi sa potešíme, ak prídeš medzi nás, a zažiješ s nami krásny týždeň plný zábavy, smiechu a určite nám bude spolu super!*“

Pripravila Mgr. Veronika Horváthová

Zamávali sme prázdninám

Milé deti, nakoľko toto októbrové číslo časopisu vychádza v období, kedy už poctivo deriete školské lavice, je potrebné vrátiť sa pár týždňov dozadu, do obdobia, kedy ste počítali posledné hodiny do skončenia prázdnin. Určite boli tieto letné prázdniny časom oddychu a spokojnosti nielen pre vás, ale aj pre nás ostatných.

Po dvoch mesiacoch zážitkov, dovoleníek, športovania a oddychu vám však začali povinnosti. Niektorí ste sa do školy tešili, ale určite hovorím za väčšinu, keď poviem, že tomu tak nebolo.

A práve preto bolo dôležité poďakovať za v zdraví prežité prázdniny a zároveň poprosiť Pána Boha o pomoc a vytrvalosť v začínajúcom školskom období. Práve s týmto zámerom sme sa 4. septembra zišli v našom útulnom kostolíku v Špačinciach. Spevom a modlitbou sme poďakovali nielen za v zdraví prežité dovolenky a zážitky, ale v kútiku duše sme dúfali, že si modlitbou vyprosíme ďalšiu Božiu pomoc počas nasledujúceho školského roka. Veľkou zvláštnosťou a zaujímavosťou tejto

sv. omše bolo to, že si ktokoľvek zo zúčastnených detí, rodičov a farníkov mohol priniesť aktovku, školskú tašku, ruksak, prípadne kufrík, ktorý mu bude počas celého pracovného aj školského roka nápomocný. Posvätenie týchto tašiek, ktorých sa nazbierala veľmi pekná kopa, vyvolávalo úsmev a radosť nielen v tvárach detí, ale aj rodičov, starých rodičov a všetkých zúčastnených. Pre všetky naše deti bolo takéto vypravádzanie do obdobia nielen plného povinností a sprísneného denného harmonogramu, ale aj nových priateľstiev, takou pomyselnou bodkou za letnými prázdninami, avšak v spojení s posvätením tašiek a poďakovaním Bohu znamenalo pre niektoré veľkú motiváciu pre ďalšiu prácu a učenie sa, pre iné zase znamenalo nádej, že im Pán Boh aj v tomto školskom roku nielenže podá pomocnú ruku, ale v neposlednom rade bude bdieť nad ich kamarátmi a ich priateľstvami. O to úprimnejšie zneli aj ich prosby, spevy a modlitby. Na omšu meralo mnoho detí cestu s taškou na pleciach s obavou. Podobne aj ich rodičia. Avšak po skončení omše už každé dieťa cupitalo domov nie s obavou, ale s úsmevom, radosťou a nádejou, že aj toto nasledujúce obdobie, možno ťažké, možno náročné, možno pre niekoho veľmi dlhé, budú mať na pomoci toho najvernejšieho a najláskavejšieho priateľa, ktorý im podá pomocnú ruku kedykoľvek, keď o ňu v modlitbe poprosia...

Pripravil Bc. Tomáš Kocian

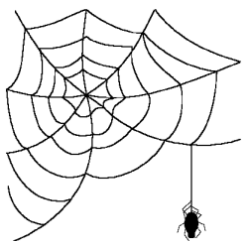
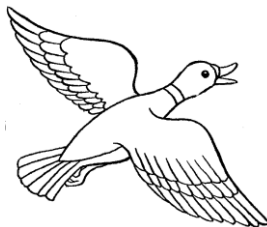

Zlata Matláková

Tretie ročné obdobie

*Už stíchli zakuklené motýlie krídla.
Jesene dymia. Hmla sa zdvihla,
otvorila špačinské okná i brány,
októbrová pieseň má refrén nachystaný:*

*„Kým jeseň zhasí,
púpave vlasy,
posledné lúče повеšiam,
na stromy i na ker šípkový,
až tá krása dych ti zastaví.*

*Na lístie maľované
sype zima srieň,
belasý kruh očí privieram,
keď slová vysnívané
vraviť tíško smiem,
nežným dychom do jesenných rán.“*

*- Dospievané. Aj v Pánskej záhrade,
vo Vtáčom sade je ticho na rade.*

*Divé kačky, labute odleteli,
jeseň spúšťa na Panské diely,
na Horné i Zadné pole, Peňažité
babie leto, pavučinky neprikryté.*

*Akou rečou sa dohovoria lastovičky,
keď v jeden deň sa zdvihnú a pomaličky
v krdli cez Kapustnice preletia
a vôňu našej dedinky odnesú si do sveta?*

*Zopnime dlane v modlitbe. – Pane,
stíš naše duše ustráchané.
V chryzantémach klopete Ti na dvere,
plní viery, lásky a jesennej nádeje.*

2. Reprezentačný ples farnosti Špačince

sobota 22. október 2011 o 20:00 hod.
sála kultúrneho domu v Špačinciach

Zabávať Vás bude Ernest Balász.
Čaká na Vás zaujímavý program a bohatá tombola.

Tešíme sa na Vás !

vstupné:

15€ na osobu (14€ pre člena FAINu),
v cene: 2x večera, 1/2l vína a prekvapenie

predaj vstupeniiek:

Mgr. Marta Šišková, Hlavná 175 Špačince
tel.: 0908 050 732, e-mail: farples@gmail.com
od 24.9.2011 denne medzi 18:00 a 20:00 hod.

Panna Mária - patrónka našej farnosti